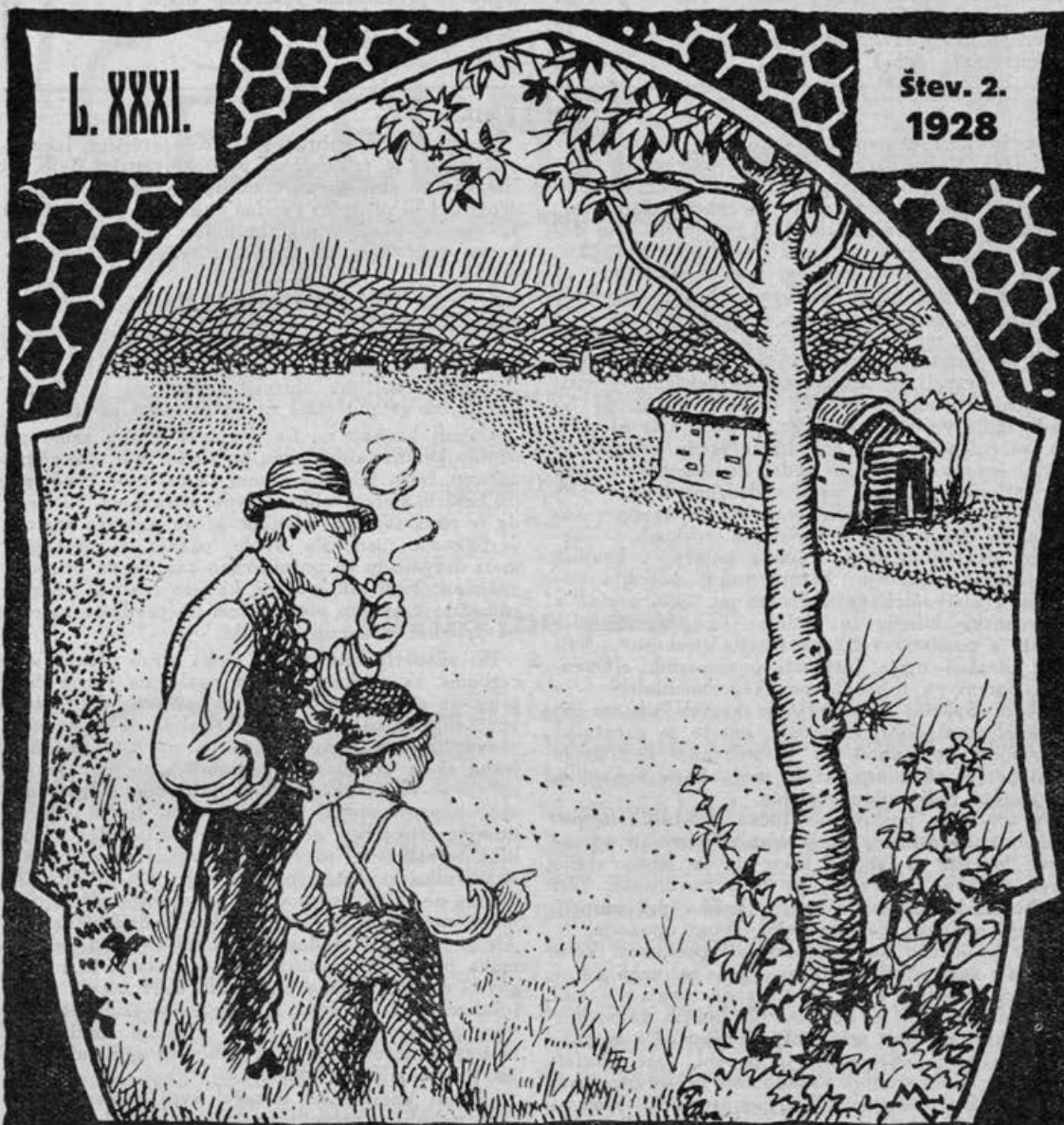

L. XXXI.

Štev. 2.
1928

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Novoletne misli	17	Kako si preskrbimo rezervnih matic	24
Še enkrat o preleganju matic	18	Opazovalne postaje	25
Ročnosti pri opravljanju A.-Ž. panjev	19	Vesti iz podružnic	30
Nakupovanje čebel	22	Drobiz	31

MLADI KEMIK.

Za božične praznike je profesor na realki v Ljubljani Maks Prezelj obogatil slovensko strokovno literaturo z lično knjižico: Mladi kemik. Kdorkoli pozna stanje naše strokovne literature, mora biti vesel te knjižice, saj izpolnjuje vsaj deloma veliko vrzel v strokovni literaturi sploh, zlasti v kemični. V kemični književnosti prav za prav do sedaj nismo bili prišli preko kemičnih učbenikov za nižje razrede srednjih šol; za višje razrede pa, če izvzamemo malo Reiserjevo izdajo za humanistične gimnazije, niti teh nimamo.

Prof. Prezelj je, zavedajoč se revščine v naši kemični literaturi, priredil knjižico tako, da bo zadovoljila v polni meri tega, ki kemije še ni več, da bo pa našel tudi oni, ki se je že pečal s to vedo, mnogo dobrih do sedaj nepoznatih navodil za poskuse v prvem, zlasti v drugem delu.

V prvem, večjem delu — »kratkem uvodu v anorganski del kemije s številnimi poskusi« — seznanil pisatelj mladega kemika najprej v kratkih in jedrnatih stavkih, katere takoj potrdijo poskusi, z bistvom kemije. Potem pa takoj preide v anorgansko kemijo in obdela vse važnejše elemente s pomočjo velikega števila poskusov. Najprej pisatelj opiše lastnosti posameznih elementov, potem pa tolmači vse eksperimentalno — s poskusi. Splošni opis prvin je kratek, vendar pa vsak element dobro označuje, kar je za začetnika neobhodno potrebno za razumevanje kemičnega postopanja, za onega, ki se je že bavil s kemijo, je pregled tudi vedno koristen.

Navodila za poskuse so točna in kratka in popolnoma zadostujejo za izvajanje kemičnih procesov. Poskusi so izbrani tako, da se lahko vršijo brez posebne aparature in brez nevarnosti. Pri poskusih, ki zahtevajo vsaj nekoliko previdnosti, pisatelj mladega kemika zelo vestno opozarja.

Ker praktično ne more izvajati poskusov, kdor ne zna sestavljati aparatov sam, se nahajajo v knjižici navodila, kako se mora postopati s cevmi in zamaški. Saj je od cevi in dobrih zamaškov mnogokrat odvisen marsikateri poskus. Da se eksperimentiranje poenostavi in poceni, daje pisatelj navodila, kako si more vsakdo sam pripraviti razne pripomočke. Številne slike ponazorjujejo sestavo aparatov, ki služijo za izvajanje nekaterih težje umljivih operacij.

V drugem, krajšem delu — »navodila za analizo enostavnejših anorganskih spojin« — podaja pisatelj elemente uvoda v analitično kemijo. Ta del je še posebno srečno sestavljen. Na razmeroma majhnem prostoru, na 25 straneh, uvede pisatelj čitatelja v skrivnost kvalitativne analize na suhi in mokri način.

Drugi del bo dobrodošel tudi starejšim, izkušnejšim, saj je ta knjižica prvo slovensko delo, ki obravnava vsaj nekaj analitične kemije. Čeprav drugi del ni obširen, vendar nudi zelo veliko snovi za vaje v dokazovanju kationov in anionov. Na koncu tega dela so navedeni reagenti s koncentracijo.

Za lažje umevanje predelane tvarine služijo zlasti dobro sestavljene preglednice.

Založnica Jugoslovanska knjigarna je dala knjigi prav lepo obliko.

Dejstvo, da tudi starejši segajo po knjigi, dokazuje, da je potrebna in da ni samo za mlade.

»Mladi kemik« ne bo pomagal dijaku samo pri učenju kemije, ampak mu bo služil tudi v koristno zabavo. Naša mladina stremi za realnimi predmeti, pri katerih more uveljaviti svojo delavnost. Ni čuda, da je naša sedanja mladina, ki ne prenaša samega verbalizma, usmerila svojo pažnjo v precejšnji meri drugam in se potencirano zanima za prirodne znanosti. Tudi taki učenci, ki niso realisti, večkrat prihajajo k svojim profesorjem po predpise za razne poskuse v kemiji in fiziki.

Pri eksperimentiranju je treba kljub točnim »receptom« za poskuse strogo paziti na razne činitele, da se poskus posreči, da narava odgovori na vprašanje mladega moža. Potrebna je koncentriranost in usmerjenost misli na en sam predmet, treba se je popolnoma poglobiti v to, kar se obravnava. Te lastnosti, ki se pridobijo s kemičnim eksperimentiranjem, niso potrebne le za bodoče tehnike (strojnike, gradbenike, montaniste, foreste itd.), farmacevte, zdravnike, naravoslovce, vojaške akademike in druge, ampak tudi one, ki direktno kemije ne rabijo; sposobnost za znanstveno delo pa mora imeti vsakdo, ki hoče biti kdaj vreden sin Almae matris. Dandanes, v času ogromnega razmaha prirodnih znanosti, je tudi onemu, ki v svoji stroki ne rabi kemije, težko biti brez znanja njenih fundamentov, saj brez njih ne more razumeti stalnega presnavljanja, ki se vrši v zemlji, rastlinskem in živalskem organizmu in duhovito zgrajenih strojih, ki delajo kar čudeže.

»Mladi kemik« bo dosegel svoj namen, če bo vsaj nekoliko vzbudil praktičen smisel med našim naraščajem. Manjka nam praktičen smisel in zato ni naša kultura tako visoka, kot si domišljamo, saj je blagostanje temelj kulture. Ko bo znal naš kmet pravilno ravnati z gnojem, ko ne bo pri nas gospod samo doktor, sodnik in profesor, bo napočila zlata doba.

Cena za vezano knjigo znaša Din 42.—

Inž. I. Zobec.

Čebelarji pozor! **A.-Ž. panje** po najnovejši sestavi na palice, z dvema verandama, begalnico, iz močnega smrekovega lesa, precizno izdelane bodem tudi letos izdeloval. Vsa naročila morajo biti vsaj do 20. februarja v mojih rokah. Na poznejša naročila se ni mogoče ozirati. — A.-Ž. panj na 10 okvirov Din 300.—. A.-Ž. panj na 9 okvirov Din 285.—. Panji na kolodvor Ptuj postavljeni in po povzetju. — K obilnemu naročilu Vas vabim.

Franc Kancler, mizar in čebelar, Spodnja Hajdina št. 12, p. Ptuj.

Zamenjam **30 A.-Ž. panjev**, nerabljenih, precizno izdelanih, najnov. sistema na verando. Dam komad za 2 kranjčiča; zamenjam za vsako množino. **Janko Meterc, Zabreznica, p. Žirovnica.**

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
 UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

*V Ljubljani, dne 1. februarja 1928. / Številka 2.
 Letnik XXXI.*

Novoletne misli.

Fr. B. v R. pri Z.

Kaj pa letos, bi li še naročil »Sl. Čebelarja«? Menda ne, ker je predrag! Nujno ga pa ne rabim več, saj sem v čebelarstvu že tako podkovan, da bi že skoro lahko druge učil. Sicer ga je prijetno čitati, a neprijetno je dati zanj celih 40 Din.

Take in podobne misli mi šepeta sedaj ob novem letu neki egoistični glas na ušesa. Če pa potem vso stvar premislim od druge strani, dobim pa vse drugačno sliko. Rekel sem, da ne rabim več nujno »Čebelarjevih« naukov, toda komu sem pa v prvi vrsti hvalo dolžan za svoje sicer pičlo znanje? »Čebelarju«! On me je poučil, da se da še na drug način uspešneje čebelariti, ne kakor smo delali še do nedavnega časa in kakor še dela večina tukajšnjih čebelarjev, ki čebelarijo na žveplo, nož in prešo! Če izdam 40 Din za »Čebelarja, pa potem tudi namesto da bi enkrat prešal trikrat točim. Tako se mi že v gmotnem pogledu zelo obrestuje denar, ki ga izdam za čebelarsko čtivo. Kaj pa

še le v duševnem pogledu! Koliko veselja za čebelarja, ko prebira nasvete ter uspehe in neuspehe drugih. In pa zavest, da ne vodijo več čebele njega, marveč on čebele. Ali bi ne bila potem grda nehvaležnost in črna nezvestoba, če bi sedaj »Čebelarja« odpovedal? Dokler sem potreboval jaz njegovih naukov, mi je bil dobro došel, a sedaj, ko on rabi moje podpore, pa naj bi bila vsak ob svojem. Kaj bi rekli na to že izkušeni čebelarji, ki so že taki mojstri, da bi že znali čebelo raztelesiti, pa jo zopet sestaviti? Toda ti mojstri radi naročajo in čitajo »Čebelarja«. Če bi bili tako ozkosrčni, da bi društvo zapustili, tedaj bi bil »Slov. Čebelar« že davno »rajni«.

Kakor so podpirali naši čebelarski dedje društvo zase in za nas, tako je tudi naša dolžnost, da ga ohranimo zase in za potomce. Zato pa, čebelarji slovenski, le vkup, le vkup! Samo v organizaciji je moč. Čim več nas bo, tem lažje bo breme, tem večje veselje.

*

O p. uredništva. Članek je za januarsko številko prepozno došel. Zaradi lepih misli ga vseeno sedaj prinašamo.

Še enkrat o preleganju matic.

P. Angelus.

prvi številki letošnjega »Slov. Čebelarja« odgovarja g. J. Okorn na moj članek v 6. številki »Slov. Čeb.« 1927 »Še enkrat o preleganju matic«.

Predvsem moram omeniti, da še nikdar nisem čital tako površne replike, kot je ta. Saj človek bi že še prenesel kritiko, ki je stvarna in utemeljena, ali taka, kot je g. Okorna, ni prebavna. Kritik mora dobro poznati tuji jezik, ako hoče uporabljati citate v tem jeziku v svoj zagovor. Kaj pa naj rečem o dokazovanju g. O., ki si prisvaja — popolnoma neutemeljeno — mnenje nemškega čebelarja Lüfteneggerja v svojo obrambo? V resnici sem občudoval salto mortale g. Okorna, ki je našel v Lüfteneggerjevi knjigi »Die Grundlagen der Bienenzucht« baš nasprotno, kar je čital p. A.

Naj sodijo čitatelji »Slov. Čeb.« sami! Podam ves citat iz omenjene knjige v točnem prevodu:

»Ni le po naravi utemeljeno, marveč se tudi v pretežni večini primerov dogaja, da ima matica, ki jo čebele pri preleganju izpodrede, odlične lastnosti, da je trdna (dolgo živeča) in rodovitna. Čebele se odločijo za preleganje šele tedaj, ako jim stara matica več ne ugaja. Čim boljše je pleme, toliko večje zahteve ima glede dolžnosti matice in tem prej se odloči za nje izmenjavo. Ako leto ni ugodno za rojenje, so primeri preleganja pogostejše. Ako nastopi v šestdnevni dobi, ko je matica še žerka, slabo vreme, se resnično zdi, da to vsekakor neugodno vpliva na njen razvoj in poznejšo zmožnost, kajti čebelna družina postane zaradi slabega vremena slabo razpoložena, pitanje je bržkone bolj pičlo, morebiti ji tudi ni mogoče izdatno preskrbeti najučinkovitejših gradilnih snovi, ki so potrebne za dolgo živečo in rodovitno ži-

val. Takim izjemnim primerom moramo najbrže pripisovati, ako naletimo na manj vredne preležene matice. Jaz sem jako pogosteje opazoval take z najboljšimi zmožnostmi. Zdi se mi, da velja to tudi za mlade rojeve matice. Iz tega vzroka bi se dalo tudi razlagati, da so nekatere mlade rojeve matice iz iste družine mnogo boljše nego druge. Kakor znano, se te gode ena za drugo in torej niso vse hkrati žerke. Domnevno je baš glede na vreme en dan tega kratkega šestdnevnega razvoja posebno vpliven in važen.«

Po domače bi se to izvajanje Lüfteneggerja s kratkimi besedami dalo tako povedati: Matice, ki jih panj odredi pri preleganju, so navadno prvovrstne. Ako pa nastane slabo, deževno vreme prvih šest dni, ko je matica še žerka, to slabo vpliva na njen razvoj. En dan v tej dobi lahko povzroči, da potem ni prav dobra. To se pa izjemno primeri. Navadno so preležene matice izvrstne. Tako bo razumel vsak Lüfteneggerjeve besede, kdor nemško zna. G. O. pa uporablja stavek ne vem po kateri logiki in sintaksi: »Jaz sem mogel mnogo bolj pogostokrat opaziti take z najboljšimi zmožnostmi« za izjemno ob slabem vremenu izpodrejeno matico, ne pa za njegovo trditev, da so preležene matice navadno prvovrstne. To se namreč pogostokrat dogaja, slabe matice, v deževnem vremenu vzgojene, so pa izjema.

G. O. po taki razlagi vzklika: »L. moja trditev docela potrjuje.« Baš narobe! G. L. svojo trditev še pojasnjuje s primerom matic iz roja.

G. O. očita P. A., da ni navedel še dveh odstavkov iz L. Ne vem, čemu bi bilo potrebno še ta dva odstavka navajati, ako sem že s prejšnjimi dosti dokazal, da slabo vreme slabo vpliva na razvoj matičine žerke.

G. O. trdi, da Ottona Dengga »en sam postni dan« velja, oziroma je mišljen za trajno slabo vreme.

Kako je Dengg mislil, pač ne moremo ugibati. Spise pa presojamo tako, kakor pred nami leže, ne pa po pisateljevem subjektivnem mnenju. Ako Dengg piše v članku: »Die Grundlagen zur Königinzucht«: »Dobra, nepretrgana paša je eden izmed najvažnejših temeljev za vzrejo dobrih, rodovitnih matic. Ako nastane takrat slabo vreme, je potrebno, da ves čas razvoja matičine zalege dobro in redno pitamo čebele. En sam postni dan v dobi, ko matičniki še niso pokriti, bi lahko pokvaril vse delo,« bo vsak ta »postni dan« razumel za en cel dan (24 ur). Ne vem, čemu bi se tako branili priznati, da tudi en sam deževen dan slabo vpliva na razvoj matice v šestdnevni dobi žerke?

G. O. piše: »Upravičeno upam, da mi bo g. A. le verjel, da ločim rojenje od preleganja.« G. O. odgovarjam, da je tako upanje za učitelja čebelarstva opravičeno. Takih zbadljivk se ne ustrašim in upravičeno upam, da mi bo g. O. verjel, da vem, da »čebele nimajo pameti in preračunljivosti«. Sicer pa je bil doslej razgovor le o preleganju, ne pa o rojenju.

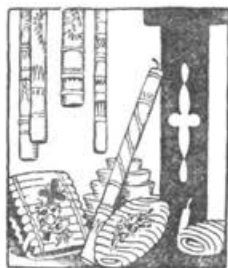
Malo pretiranja je tudi v besedah g. O.: »V maju in juniju dežuje vsak teden najmanj po en cel dan, večinoma pa imamo vsak teden po več deževnih dni.« — Le pustimo čebele, da se bodo same ravnale po vremenu, za katero imajo boljši čut nego katerikoli čebelar ali pa boljši barometer.

Izvajanja g. A.: »Nista pa vedno itd.« sta g. O. iznenadila, in sicer ne le zaradi tega, ker je g. A. iz celote iztrgal le posamezne stavke in vsakega po svoje obdelal, ampak tudi zato, ker primera ni obravnaval tako, kot je bilo to na mestu! Ta trditev je brez podlage in izpričuje, da g. O. ni prebral članka L. Müsebecka: »Stille Umweilung« v »Leipziger Bienen-Zeitung«. Müsebeckove besede so skoraj doslovno prevedene, ne pa iz konteksta iztrgane in po svoje obdelane. Sicer pa sem v članku »Še enkrat o preleganju matic« v 6. številki »Sl. Čeb.« l. 1927. navedel avtorja in strokovni list.

S tem končujem in ostajam pri mnenju, da imajo tudi nemški čebelarji nekaj strokovnega znanja.

Ročnosti pri opravljanju A.-Ž. panjev.

Avġust Bukovec v Ljubljani.

zkušnje nas uče, da se nekateri začetniki dolgo ne morejo privaditi čebelarjenju v A.-Ž. panjih. Njih opravljanje jim provzroča preglavice, predsodki glede pripravnosti sestava tega panja pa se kmalu pojavijo. Že večkrat smo imeli priliko, da smo spoznali takega nezadovoljneža, ki je prepričevalno trdil, da je A.-Ž. panj nepraktičen in da je čebele v njem težko opravljati. Zanimali so nas vzroki za to sodbo. Prosili smo čebelarja, naj nam praktično dokaže resničnost svojih trditev. Vselej se je izkazalo, da so bili očitki prenačljeni in da je nezadovoljnost s panjem zakrivila lastna okornost.

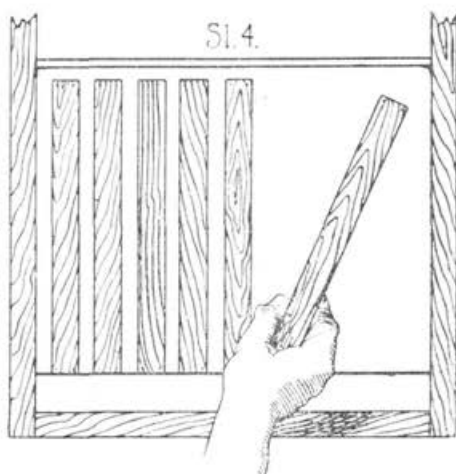
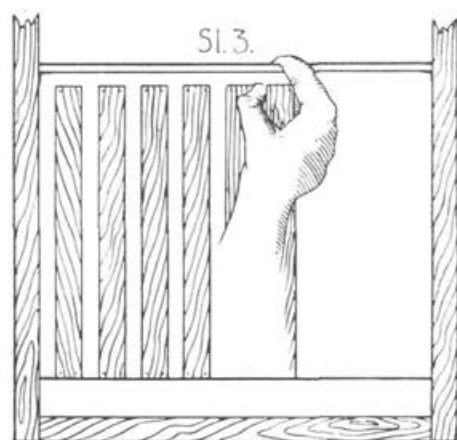
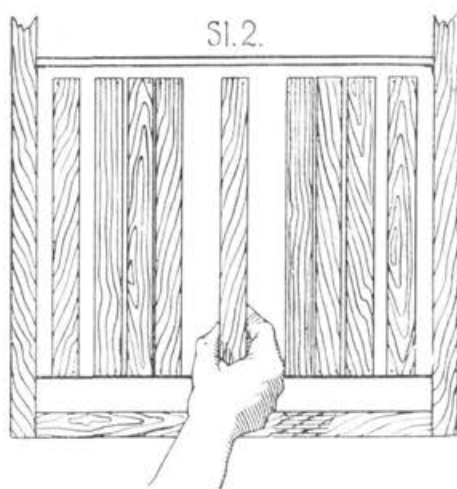
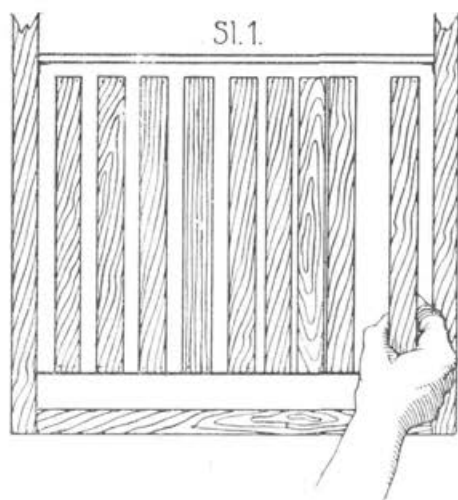
Takih čebelarjev je precej. Mnogokrat tudi kvarno vplivajo na druge čebelarje v svojem okolišu, ker jih s krivično sodbo odvrtaajo od nabave panjev tega sistema.

Ni ga panja, ki bi čebelarju v začetku ne napravljial nekoliko težav. Pri vsakem se mora iznova učiti, kako je treba izvrševati posamezna opravila, da gredo naglo od rok, brez težav in brez jeze. Sploh je treba za vsako delo nekake spretnosti, pa najsi bo na videz še tako enostavno. Spretnost pa si pridobimo le s prakso. To velja seveda tudi za čebelarska opravila.

Že pravilno odstranjevanje okenc ni tako enostavno, kakor si marsikdo misli, zlasti če so slabo napravljena. Začetnik odpre panj, zagleda okenca gosto zasedena, pa je v zadregi, kaj naj stori. Ne mo-

remo ga takoj potegniti iz panja. Počakati moramo nekoliko časa, da se čebele pomaknejo v ulice. Če ne gredo same od sebe, jih moramo nekoliko nakaditi, pa ne preveč, da jih ne razdražimo. Nato snamemo zaklopnico, ki zapira odprtino spodaj pri okencu, pobrišemo s prstom čebele z nje, primemo okence spodaj pri odprtini

sati. Tu ne pomaga pouk, ker si pridobimo spretnost le z vajo. Sat moramo začeti davati v panj v pravilni razdalji od sosednjega sata, ne preblizu in ne preveč v stran. Če čutimo, da zadenemo koncem sata ob razstojnico, ga moramo potegniti nekoliko nazaj in »iskati« zajedo med razstojnicami s tem, da ga pomikamo po malem na desno

in ga privijemo počasi navzgor. Nato ga potegnemo iz panja ter postavimo na kozico.

Nekateri čebelarji se spotikajo zlasti ob tem, da satnikov ne morejo naglo vtikati med razstojnice. To težavo smo v začetku občutili vsi, pa smo se kmalu privadili spretnemu ravnanju s

in levo, dokler ne zdrsne med razstojnice. Že po enem letu čebelarjenja v A.-Ž. panju bomo lahko vtikali sate vanj meže! V prstih se nam polagoma razvije poseben občutek za pravilno »zadevanje« med razstojnice in le redkokdaj bomo pogrešili, če pa bomo, preglejmo panj in največkrat bomo videli, da so razstojnice napačno zabite.

Največje težave povzročata čebelarju krajna sata, ako ju hoče vzeti iz panja. To občutimo zlasti, kadar je satje medeno, oziroma kadar so satniki zelo pritrjeni na rešetko ali pa na strop. Tedaj je treba nekoliko potrpljenja in dobre volje, pa se posreči vse. Predvsem poizkušajmo odmakniti sosednje sate proti sredini tako, kakor kaže podoba 1. S tem napravimo toliko prostora, da moremo krajni sat omajati. Zelo pritrjenega sata ne smemo nikdar začeti vleči iz panja, ne da bi ga prej omajali, sicer se utegne pripetiti, da ga raztrgamo in da nam ostane zadnja letvica v roki. Če sata le ne moremo omajati, moramo prizidke nad satnikom izpodrezati s tankim dolgim nožem. Jaz se za to odločim le v sili, ker vem, da bom pri izpodrezovanju vselej prerezal tudi več čebel. Če drugače ne gre, pa mora tako iti, čeprav ni čebelarjevemu srcu po volji.

Ko je krajni sat iz panja, je nadaljnje delo razmeroma lahko. Naslednji sat zopet omajamo, in sicer na ta način, da ga primemo zgoraj s palcem in sredincem desne roke, kazalec pa opremo na rešetko tako, kakor kaže podoba 3. To moramo storiti zaradi tega, da sat ne odneha nepričakovano in da čebele preveč ne razburimo, ker sat s silo pahnemo v stran in se preveč strese. Omajani sat pomaknemo nekoliko proti desnici, ga primemo v sredini in ga potegnemo iz zajede med kvačicami. Nato ga nekoliko nagnemo proti desnici tako, kakor vidimo na podobi 4. Zakaj tako? Če je sat nagnjen po strani, ne tarimo čebel, ki se drže spodaj na satu, ker se spodnja letvica ne drgne od palice po celi širini, marveč le z robom. Tudi voščeni prizidki, ki so na zgornji letvici, se ne drgnejo ob rešetko. V tej legi potegnemo sat najlaže iz panja. Ko smo ga izvlekli toliko, da sloni s prednjim koncem na zadnji palici, opremo sprednji konec ob dlan levice in ga vzamemo iz panja.

Če hočemo vzeti kak sat iz sredine gnezda, moramo odmakniti sosednje sate tako, kakor vidimo na podobi 2.

Kadar pregledujemo kak sat, ga držimo z desnico pri spodnjem voglu, z levico pa za zgornjega na drugem koncu. Držati ga moramo skoraj navpično pred seboj. Ako ga hočemo obrniti, ga zasučemo pokonci in opremo spodnji vogel ob dlan desnice. Z levico ga potem lahko sučemo, kamor hočemo. Pri izrezavanju matičnikov in pri drugih daljših opravilih moramo sat z enim voglom opreti ob mizo, sicer se roka, ki sat drži, preveč utruji.

Tudi kadar devljemo težke sate v panj, podpirajmo sprednji konec satnika z dlanjo levice! Pri srednji palici se sat rad zatakne, če ne držimo sprednjega konca nekoliko navzgor. Prav dobro se obnese, ako rob spodnjega vogla, ki je na sprednjem koncu, nekoliko obrežemo, potem se satnik ne zatika ob palice. Po obrezanem voglu spoznamo tudi, kateri konec sata je sprednji.

Okence devljemo v panj poševno z zgornjim delom naprej.

Za uravnavo satnikov v pravilno razdaljo se rabi ozka deščica, ki je toliko dolga, kakor je panj v čisti odprtini širok. Vanjo zabijemo kvačice v isti razdalji, kakor so v panju. S to pripravo uravnamo satnike naglo in točno tako, da ne nagajajo, kadar potisnemo okence v panj.

To bi bile poglobitve ročnosti, ki si jih mora pridobiti vsak, kdor hoče čebelariti v A.-Ž. panju, zlasti pa, kdor ima večje število takih posod. Z dobro voljo in s potrpljenjem si jih bo kmalu osvojil. Do takrat naj pa potrpi s sodbo o sestavu tega panja, da ne bo zaradi nje kasneje v zadregi.

Naša največja sramota. V nekem hrvatskem časopisu smo nedavno čitali: »Nikakva tajna nije više, da su Slovenci u Jugoslaviji medju najvećim pijanicama.« — Pa je še vedno izobraženih ljudi, ki se za protialkoholno gibanje ne le ne zmenijo, marveč mu celo nasprotujejo in se norčujejo iz voditeljev tega pokreta ter članov treznostnih društev. Kdaj bo narod izpregledal?

Nakupovanje čebel.

H. Peternel.

ako kakor pri vsakem nakupovanju velja tudi pri nakupovanju čebel geslo: »Najcenejše blago je navadno najdražje.« Izvzeti so le priložnostni nakupi, n. pr. če umrje kak čebelar in ne ve dedič, kaj bi s čebelami,

ker se ni nikdar pečal s čebelarstvom in zato želi, da se jih čimprej iznebi. Taki slučajji so izjeme, katerih ne more čakati ne začetnik, ki si hoče nabaviti čebel, ne starejši čebelar, ki čebel potrebuje.

Nakupiti je mogoče: roje, jeseni pregna-ne suhe čebele in plemenjake.

Nakupovanje rojev.

Iz več vzrokov je dobro nakupovati roje. Roj je mogoče vsaditi v poljuben moderen panj, ki je že opremljen s satnicami. Čebelar si prihrani jezo s panji, ki ne ustrezajo panjem v njegovem čebelnjaku. Prenašanje čebelnih bolezní z roji je tudi malo verjetno, kar je zelo upoštevati pri vsakem čebelarstvu, tembolj pri začetniku, ki je izdal primeroma velike vsote za svoje nove panje.

Toda nakupovanje rojev ima tudi slabe strani. Roj z oprášeno matico ima lahko manj vredno, že izrabljeno matico, ki ne bo kaj prida v prihodnjem letu, ako zimo preživi. Pri drugcu pa, naj si bo še tako močan, je nevarno, da se matica na prahi izgubi. Najboljše je za začetnika, da najprvo kupi en roj z oprášeno matico, potem pa nekaj rojev z mladico. Ako se katera mladih matic izgubi, se čebele same razdelijo po drugih panjih in jih ojačijo.

Cena rojev ni običajno vabljiva, ker jih čebelarji radi cenijo skoraj tako visoko kakor spomladi plemenjake (kranjiče), in to je za srednje velike roje gotovo previsoko. Pa je že tako. Roji prihajajo takrat, ko imajo čebele dobro pašo, in čebelar že

v duhu preračunava, koliko mu bo roj nanesel, in je v prodajni ceni neizprosén. Na vsak način mora čebelar kupljene roje krmiti, ako se paša pretrga. Če je žrtvoval denar za nove panje in roje, ne bo rojev opustil zaradi par dinarjev za sladkor ali med, ki pa mora nedvomno biti naraven in zdrav.

Nakupovanje pregnañih suhíh čebel jeseni.

Kjer podirajo starejši čebelarji jeseni panje in imajo več čebel, nego jih potrebujejo za ojačenje lastnih plemenjakov, je dobro, ako si nabavimo čebel pri njih, če so ti oddaljeni vsaj pol ure hoda, in posebno, ako jih dado za mal denar ali zastonj. Vendar niso nove družine, ki jih napravimo jeseni, po nizki ceni. Treba je dobiti potrebno zdravo satje in čebele moramo preskrbeti z zadostno zimsko zalogo. Še dražje je pa, ako bi vsadili take čebele na satnice in jih silili s pitanjem, da izdelajo satje. Zelo primeren pa je v tem odstavku omenjeni način nabave novih družin za čebelarja, ki ima lastno zalogo izdelanih satov ter hoče na ta način povečati svoje čebelarstvo.

Nakupovanje plemenjakov.

Najbolje opravi, kdor nakupi plemenjake spomladi, ko je že minula nevarnost za zimske izgube. Ne morem svetovati nakupa čebel v panju s premičnim delom, zlasti ne, ako je drugega sestava, nego panji, ki jih imamo doma. Priporočam zlasti nakup kranjičev, ker stane panj sam na sebi le malenkost, čebele so pa običajno prav pridne in zdrave.

Pri nakupovanju čebel, pa bodisi rojev, samih čebel ali pa plemenjakov, naj se kupec ravna po naslednjih navodilih, ki naj si jih dobro zapomni:

1. Ni dobro kupovati čebel pri sosednjem čebelarju. Razen rojev izgubijo panji skoro vse starejše čebele, ki se vračajo na staro

mesto. Šele oddaljenost 4 km jamči, da se ne bo nobena čebela vrnila na prejšnji dom. Ako pa kupimo plemenjak v bližini, se bodo starejše čebele večinoma vrnile na prejšnji dom, v čebelnjaku bomo pa potem imeli slabiča. Še en vzrok je, ki govori zoper nakup čebel v bližini. V dobi brez paše stikajo sosednje čebele po našem čebelnjaku. Ako so si sorodne, gotovo težje ločijo tujko od domačinke in ropanje se začne. Čebele sosednjih čebelarjev so si itak vedno nekoliko v sorodu, ker se marsikatera matica oprashi po sosedovih trojih. Kaj rado se tudi dogaja, da jemljejo čebelarji posamezne matice iz sosednjega čebelnjaka, pa so čebele sosednjih čebelarjev vsaj deloma prave sestre.

2. Ne kupuj čebel pri čebelarju, ki ni na glasu poštenjaka. Če že moraš pri njem kupiti, vzemi s seboj veščaka, da ne boš tako opeharjen, da zgubiš veselje do čebelarstva, še preden si postal čebelar.

3. Ne kupuj čebel v okuženih krajih. Nobena stvar ti ne zagreni čebelarstva bolj, kot zavest, da je tvoj čebelnjak okužen.

4. Ne kupuj čebel iz daljnih krajev, ker je domače pleme vedno več vredno nego tuje.

5. Glede cene velja pravilo: Panj plačaj po vrednosti, čebele po vrednosti in zalogo medu, kolikor je je odveč, tudi po vrednosti. Družina v kranjiču, ki je sposobna za pravočasen razvoj in ima potrebni živež, je vredna toliko kakor škaf pšenice. To je poštena slovenska cena, ki jo lahko plačaš brez obotavljanja. Ako zaseda družina plodišče velikega panja (A.-Ž.), je vredna sama dvakrat toliko. Cena za panj se ravna tudi po vrednosti: za nov, natančno izdelan panj plačamo celo ceno, za obrabljen pa 10% manj za vsako leto porabe.

6. Na prodajalčeve besede se ni dosti zanašati, ker se iz tega pozneje lahko razvijeta prepir in pravda, če se blago ne sklada s prodajalčevimi navedbami. Najbolje je, da vsak panj natanko pregledamo. To naj stori veščak, ako kupec sam ni zmožen tega. Panj s premičnimi satii je treba natanko pregledati, roj iztehtati.

Tudi kranjiča je treba pregledati. Panj vzamemo iz sklada, ga položimo na hrbet, odtrgamo dno in čebele z dimom požemo med satje, da se vidi zalega, zlasti, ali je zdrava, in je li matica dovolj rodovitna. Družina, ki spomladi ne zaseda nad polovico kranjiča in ki nima vsaj tri četrtine prostora izdelanega z lepim satjem, ni vredna dobre cene. Teža panja nam pove, je li dovolj živeža, prijeten duh, ki udari v nos, ko odpremo panj, pa jamči, da so čebele zdrave.

7. Ko je kupčija sklenjena, čakajmo večera, da nakupljeno blago vzamemo s seboj.

Ako smo kupili en sam panj, in ni do novega doma predaleč, je najbolje, da ga odnesemo. Ako ni panj preveč živalen, zadostuje, da mu zapremo žrelo z mrežo, ako je pa močan, mu obujemo na sprednji ali pa zadnji konec vrečo, ki ima všite 2 dm² mreže. Pripravna za prenašanje panjev je čebelarska krošnja, ki jo je kaj lahko dobiti povsod v Sloveniji. Tudi koš je dober. Kdor je kupil večjo množino panjev, naj najame voz na vzmeti, na katerem pripele panje do doma ali do železnice. Na vozu naj bodo panji tako naloženi, da stoje sati v smeri osi, v železniškem vozu pa v smeri odbijačev. Dobro je, da močne panje vselej pred odhodom naškropimo z vodo, da se čebele preveč ne razburjajo. Tudi je dobro, če se po prvih sto korakih poti za nekoliko minut ustavimo, da se čebele potolažijo.

Kdor ne more dobiti čebel v bližini, naj se obrne do naših solidnih domačih trgovcev s čebelami, ki mu bodo gotovo dobro postregli.

POSILANO.

»Zveza slovenskih čebelnih družin« ogorčeno protestira proti tistim čebelarjem, ki so jeseni pustili nekaterim našim družinam premajhno zimsko zalogo in niso poskrbeli za zadostno zimsko odejo. Zahtevamo pregled družin do konca meseca februarja in odpravo krivic.

Za predsedstvo:
družina Medenova v Sladkem dolu.

Kako si preskrbimo rezervnih matic.

Anton Dolinski

e večkrat je »Slov. Čebelar« pisal o vzreji rezervnih matic. Marsikak čebelar je že opisoval svoj način te vzreje. Ker se pa večina opisov — posebno zadnja leta — ozira le na A.-Ž. panj, sem se odločil, da tudi jaz podam kratek opis, kako jih vzrejam. Moj opis se pa nanaša le na tako zvani »kranjski dzierzonovani panj«. Poslužijo se pa tega načina lahko tudi oni, ki čebelarijo v navadnem kranjičku, in, če treba, tudi oni, ki imajo A.-Ž. panje, ako nimajo že kaj boljšega. Glavno je to, da potrebno orodje prav malo stane. To je treba posebno pri čebelarstvu zelo vpoštovati, ker so tako negotovi dohodki. Jaz ravnam takole.

Ko spomladi prično plemenjaki dajati druge in včasih tudi tretje roje, polovim kolikor mogoče mnogo mladih matic, ki jih izrojenci odganjajo iz panjev, če ne mislijo več rojiti. Odganjati jih začno nekoliko ur potem, ko so odrojili. Marsikatero dobim tudi zadi v panju, ko jo preganjajo, ter cvileč pribeži včasih prav na zadnji sat. Včasih pa potegnem nekoliko satov iz panja, da jo najdem. Te matice dam v matičnice in jih potem postavim kakemu panju, ki je že dal prvca, ne pa še drujca, prav do zalege, najbolje trotje, ker potem jih čebele najbolj gotovo hranijo. Ako pa panj, ki imam v njem matice, odroji, jih prestavim v kak drug panj, ki ni še povsem odrojil. Če ni v takem panju prav zadi zalege, vzamem nekoliko satov iz panja in jih potem, ko sem dal matice v panj, nazaj denem. Če so pa sati prazni, pa vsaj enega denem zadi za matice, da so bolj na toplem. Priprte matice včasih žive po več tednov, če niso bile že prej preveč oklane od čebel, ki so jih odganjale iz panjev.

Najprvo porabim te matice, če kak družec ali izrojenc izgubi svojo na prahi. Ta-

kemu dodam kar tako matico. Nad tri tedne starih, pravi Janša, pa ni dobro dodajati, ker se navadno več ne oprashijo.

Da prihranim nekoliko matic tudi za poznejšo dobo, imam nalašč za to posebne majhne panjičke, tako zvane prašilčke, in tu jo lahko dobim, kadar je potrebujem.

Ti prašilčki so tako veliki, da je v njih prostora za pet satov mere kranjskega dzierzonovanega panja. Postavim jih po dolgem. Ta prostor zadostuje za malo družinico. Treba pa je, da so sprednje končnice prepleskane z različnimi barvami, nekatere svetlo, druge temno, da matice lažje najdejo svoj dom. Dobro je tudi, če imajo zaporedne številke zaradi kontrole.

V prašilček dam, če imam kaj zgodnjih tretjevcev, polovico tretjega roja, ostalo polovico pa vrnem izrojencu, da preveč ne oslabi. Če pa ni tretjevcev, pa lahko razdelim kakega bolj praznega drujca in napolnim z njim več prašilčkov. Zadostuje, če mu dam le kakih 2000 čebel, to je približno 30 dkg. Treba mu je pa dati vsaj dva izdelana sata, če jih imamo, ostale pa z osnovami. Prašilčke od časa do časa nekoliko pitam, zadostuje, če dam vsakemu na teden 10 dkg sladkorne raztopine. Taka mala družinica se sama bolj težko preživlja, če ni res precej ugodne paše. Zgodilo se mi je, da je tak »junak« pobegnil zaradi pomanjkanja živeža, ker mu nisem pravočasno pomagal. Mislil sem, da se bo že sam vzdrževal, saj tudi drugih ni treba krmiti. Baš pri čebelah dobro vidimo, kaj naredimo z združenimi močmi!

Dobro je, kdor ima dovolj prostora v čebelnjaku, če postavi prašilčke bolj na stran toliko časa, da oprashijo matice, sicer se mnogo mladih matic izgubi, največ zaradi tega, ker so panji preveč nakupu, zlasti manjše mere. Ko se vrnejo mlade matice domov, jih zmoti kak sosed, ki se zelo praši, in se dostikrat po pomoti zate-

čejo tja. Če ima ta panj že oprášeno matico, je zatekla matica navadno izgubljena.

Tri tedne po prvem roju pregledam izrojence. Če dobim kakega brezmatičnega, mu takoj lahko pomagam in mu dodam že oprášeno matico, to je najboljše. Kajti če mu dam mlado zalego, da si izpodredi matico sam, mu le malo pomagam, ker ob najugodnejših razmerah preteče 15 do 20 dni, preden prične taka matica zalegati. Med tem časom pa panj že celo oslabi. Izgube pa še tako dobra matica ne more več to leto nadomestiti. Baš ob glavni jesenski paši ima navadno tak panj potem precej zalege in čebele, ki jo morajo gojiti, prav malo nabero za zimo. Skoro vse sproti porabijo.

Prašilček, ki sem mu vzel matico, če je še zgodaj, pustim, da si izpodredi novo matico. Če to ni mogoče, ga pridružim kakemu malemu sosedu.

Pred ajdovo pašo združim po dve ali tri take družinice, čeprav ne potrebujem matic. Predenem jih v navaden panj, ker skupaj več nabero nego vsaka posamezno.

Še boljši nego zgoraj opisani prašilček je pa tak, ki je tako prirejen, da sta dve ali tri družinici skupaj v enem panju ter ločeni s premičnimi deščicami. Če vzamem kateremu prašilčku matico, ni treba storiti drugega nego da odstranim ločilno desko in družini sta združeni.

Kakor je razvidno iz zgornjega opisa, imam navadno med ajdovo pašo prašilčke prazne. Šele septembra meseca, ko podiram druge panje, napolnim zopet kakega na ta način, da mu dam čebel za malega drujca, do 1 kg medu, 1:50 kg sladkorja, ki ga razstopim v $1\frac{1}{4}$ l vode, da ga ceneje

preživim, ker je le za reservo. To pove že naslov. Dam ga med dva močna plemenjaka, da ga ogrevata. Ker leži na topli podlagi, tesno na spodnji vrsti, ker imam tako prirejen čebelnjak, da je druga vrsta tik nad prvo, le stara konjska odeja je med njima, grejejo malega prašilčka trije panji. Vedno dobro prezimi, čeprav je bila včasih že precej huda zima. Spomladi, konec marca ali v začetku aprila meseca ga pregledam, kako je preskrbljen z živezem. Če nima več mnogo, mu dodam, sicer ga pa pustim do češnje v miru. Če ne potrebujem matice, ga pred češnjevim cvetom ali po njem preložim v navaden k. d. panj ter natančno pregledam, ima li mogoče kje kak matičnik, ki ga mu odstranim, ker ne maram, da bi mi rojil. Ko ga preložim, mu dodam nekoliko izdelanega satja, ostali prazni prostor pa napolnim s kako toplo snovjo, da je družinici topleje in se bolje razvija ter laže greje zalego. Ko mu prične primanjkovati prostora, mu dodam čebelnega satja, da ne dela trotovine, kar bi ne bilo dobro. Če pa postane julija meseca le preveč živalen in če se bojim, da bo rojil, mu vzamem nekoliko satov pokrite zalege in jo dam s čebelami vred kakemu slabiču, da ga ojačim. Prašilčku dam na mesto odvezitih zaleženih satov prazne sate, najboljše skoraj v sredino gnezda. Potem sem brez skrbi, da bi rojil. Jeseni je tak panj včasih tako težak kot kak prvec in dostikrat obilno poplača stroške in trud, ki sem ga imel ž njim.

Kakor je razvidno iz opisa, dobim na preprost in cenen način rezervne matice od boljših plemenjakov. Kdor ne ve kaj boljšega, naj poizkusi ta način, ne bo mu žal.

Opazovalne postaje.

Mesečno poročilo za november in december 1927.

Jos. Verbič v Ljubljani.

V začetku novembra je bilo vzdržema nekaj jasnih, toplih in mirnih dni. Čebele so letele ponekod in prinašale vodo in obnožino. G. poročevalec iz Doba je odprl nekaj panjev in se prepričal, da so

čebele rabile vodo za raztapljanje medu, ki se je nahajal v celicah v popolnoma trdih kristalih.

V drugi tretjini meseca smo dobili precej snega in tudi temperatura zraka se je

Razpredelnica I. k letnemu poročilu za l. 1926./27.

Kraj z opazovalno postajo	Čebelnjak leži	Čebele so miro- vale v pretekli zimi		Opaz. panj je porabil od oktobra do konec marca	Čebele so prezimovale na	Njih zdravje v tem času je bilo	Mrtvih je bilo	Opombe
		od — do	dni					
Ljubljana	Na vzhodu severovzhod pobočja Gradu, obrnjen proti jugovzhodu, zavarovan proti burji	23. 11. - 24. 2.	93	6:25	3-4	prav dobro	malo	
Vič pri Ljubljani	Na ravnini, obrnjen proti jugovzhodu	26. 11. - 10. 2.	75	5:20	2-9	dobro	malo	
Št. Vid nad Ljubljano	Na ravnini, obrnjen proti jugovzhodu, na jugozahodu hrib	21. 11. - 11. 2.	81	7:30	4-0	dobro	50—300 na panj	
Tacen pod Šmarno goro	Tik pod Šmarno goro, obrnjen proti vzhodu, obdan od polja	15. 11. - 5. 2.	81	*	*	dobro	malo	* Podatki nezanesljivi
Škof a Loka (Vešter)	Na ravnem, ob tekoči vodi, obrnjen proti jugu, obdan od travnikov, polja, gozdov. Svet odprt proti vzhodu	21. 11. - 5. 1.	44	5:85	3-2	prav dobro	prav malo	
Virmaše pri Škofji Loki	Na ravnini, obdan od travnikov, njiv in listnatega gozda. Obrnjen proti jugu	15. 12. - 24. 2.	70	5:15	2-8	izvrstno	izredno malo	
Javornik na Gorenjskem	Na pobočju Karavank, obrnjen proti jugovzh. obdan od travnikov in smrekovih gozdov	18. 11. - 9. 2.	82	*	*	zelo dobro	70—100 čebel v A.-Ž. panju	
Rova na Gorenjskem	Na pobočju, obrnjen proti jugu. Okoli so nizki griči z gozdi	1. 11. - 27. 1.	86	5:20	2-9	prav dobro	prav malo	
Breg-Križe na Gorenjskem	Na ravnini, obrnjen proti jugu. Gozd 1 km proti vzhodu in zahodu	- 9. 2.	—	—	—	p av dobro	zelo malo	
Cerknica	Ob pobočju Slivnice, obrnjen proti jugu	23. 11. - 27. 2.	95	4:55	2-5	zadovoljivo	malo	
Sv. Gregor pri Ortneku	Skoraj na vrhu gorske planote s poljem in gozdovi	2. 11. - 14. 2.	103	5:04	2-8	povoljno	prav malo	
Novo mesto	Na pobočju kolmea. Izlet na tri strani. Okoli in okoli polje, gozd oddaljen 1 km	24. 11. - 10. 2.	77	3:25*	1-7*	prav dobro	malo	* Podatki nezanesljivi
Ptuj	Na pobočju griča, obrnjen proti jugovzhodu. V okolici travniki, njive, sadni vrtovi. go d	5. 11. - 23. 12. 25. 12. - 30. 1.	49 36	7:50	4-1	normalno	srednje	
Hrastnik	Obdan od travnikov in bukovih gozdov, na pobočju gričevja, ki zapira dolino proti vzhodu in zahodu	28. 11. - 12. 2.	75	2:90	1-6	dobro	malo	
Spod. Ložnica pri Žalcu	Na ravnini s hmeljniki, travniki in gozdom, obrnjen proti jugovzhodu	22. 11. - 5. 1. 15. 1. - 24. 2.	43 39	5:00	2-8	dobro	srednje	
Viržej pri Ljutomeru	Na vsestransko odprti ravnini s poljem, obrnjen proti jugovzhodu in jugozapadu	24. 11. - 4. 1. 10. 2. - 28. 2.	40 17	8:65	4-7	dobro	večinoma prav malo	
Guštanj	Na pobočju nizkega griča, ki ga na vse strani obdajajo hribi, obrnjen proti jugozapadu	5. 11. - 11. 1.	46	7:45	4-1	dobro	malo	

Razpredelnica II. k letnemu poročilu za l. 1926./27.

Kraj z opazovalno postajo	Prvi izlet	Do- nos prve obno- žine	Začetek nastav- ljanja	Pričetek prestav- ljanja	Število prestav- ljenih sotov	Panji so bili godni za rojenje	Dan pr- vega roja	Začetek vzreje matic	Obnova matic	Glavna paša		
										doba	Rastline	
Ljubljana	24. 2.	4. 3.	—	20. 5.	6 sotov	konec maja	31. 5.	junija	—	junija, julija, avgusta	pravni kostani, detelje, ajda	ilovnati močvirni, pešč.
Vič pri Ljubljani	10. 2.	5. 3.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ilovnati pešč., močvirni
Št. Vid nad Ljubljano	11. 2.	4. 3.	19. 4.	23. 4.	6 sotov	1. 5.	9. 5.	—	prelegle, dodal iz rojev	od maja do avgusta	borovnice, otava, ajda	peščeni
Tacen pod Šmarno goro	10. 2.	1. 3.	—	konec aprila	6 sotov	—	31. 5.	prve dni spomladi	dodajal oprasene matice iz prezimljen, piasilčkov	—	pravni kostani, ajda, detelje	ilovnati prodnati
Škofja Loka	5. 1.	28. 2.	od srede aprila	1. 5.	6 sotov	sredi maja	6. 5.	junija	z rojenjem in dodaja- njem matičnikov	maja, junija, julija, konec avgusta	trava, pravni kostani, ajda	apneni in peščeni
Virmaše pri Škofiji Loki	24. 2.	4. 3.	—	30. 4.	6 in 8 sotov	sredi maja	15. 5.	maja	z rojenjem, tudi so prelegle	aprila, julija, avgusta	borovnice, pravni kostani, ajda	peščeni
Javornik na Gorenjskem	10. 2.	28. 2.	v začetku maja	maja	3—4 sati	v drugi polo- vica junija	21. 6.	—	večinoma so prelegle	od 30. 5. do 22. 6.	smreka	skalnati - apneni
Rova na Gorenjskem	29. 1.	1. 3.	v začetku maja	sredi maja	nekaj sotov	v začetku maja	6. 5.	v začetku junija	z rojenjem	aprila, julija, avgusta	borovnice, vrba, travnik, ajda	ilovnati
Breg-Križe na Gorenjskem	9. 1.	28. 2.	—	1. 6.	8 sotov	sredi maja	11. 6.	—	—	avgusta	detelja in ajda	apneni
Cerknica	27. 2.	27. 2.	—	15. 5.	različno	v začetku junija	28. 5.	—	—	avgusta	gôzd in ajda	apneni
Sv. Gregor pri Orineku	14. 2.	28. 2.	—	sredi maja	6 sotov	—	—	—	—	junija	travn. cvel- lice in smreka	različni
Novo mesto	14. 2.	1. 3.	—	v začetku maja	4 sati	konec maja	23. 5.	v začetku junija	z vrezavanjem matični- kov in z dodaj. matic	maja, avgusta	drevje, detelje, ajda	največ ilovnati
Ptuj	30. 1.	12. 2.	—	3. 5.	4—6 sotov	v začetku maja	18. 5.	—	panji sami s prele- ganjem	maja, avgusta	travn. cvelt., ajda	ilovnati
Hrastnik	12. 2.	28. 2.	—	1. 5.	7 sotov	15. 5.	18. 5.	—	z izmenjavanjem	maja	travniške cvetlice	apneni in skalnati
Sp. Ložnica pri Žalcu	24. 2.	2. 3.	—	14. 5.	3—5 sotov	konec maja	16. 6.	—	v jeseni z dodajanjem	maja, junija	travniške cvetlice	ilovnati
Vrže pri Ljutomeru	10. 2.	27. 2.	—	junija	—	junija	—	junija	z dodajanjem matični- kov ali mlade zalege	avgusta	ajda	—
Guštanj	11. 2.	1. 3.	—	2. 5.	nekaj sotov	v začetku maja	18. 5.	—	z dodajanjem rojevih matic in matičnikov	aprila, maja, avgusta	spoml. cvetje, ajda	ilovnati in peščeni

Razpredelnica III. k letnemu

Kraj z opazovalno postajo	Opazovani panj					Med		Medena letina je bila doma
	si- stem	donos			čas točenja	barva		
		največji dne	dkg	ob glavni paši kg			od aprila do konca septembra čistih kg	
Ljubljana	A.-ž.	15. 8.	170	13:25	9:35	sep- tembra	svetlorjav	slaba
Vič pri Ljubljani	A.-ž.	19. 8.	160	18:20	13:50	?	rjav	za silo
št. Vid nad Ljubljano	A.-ž.	20. 4.	130	9:15	8:45	avgusta, sep- tembra	rjav	pičla
Tacen pod Šmarno goro	A.-ž.	23. 8.	225	21:30	24:45	dvakrat	rumen in rjav	povoljna
Škofja Loka	A.-ž.	22. 8.	180	v ajdi 16:50	27:47	22. 7. 20. 9.	svetlorumen rjav	srednja
Virmaže pri Škofji Loki	A.-ž.	28. 8.	170	v ajdi 11:30	22:35	23. 6. 2. 10.	svetel in temen	srednja
Javornik na Gorenjskem	A.-ž.	15. 6.	270	19:65	11:90	dvakrat	temen	srednja
Rova na Gorenjskem	A.-ž.	24. 4.	195	v ajdi 7:20	15:95	17. 7. 19. 9.	svetlorjav	zadovoljiva
Breg-Križe na Gorenjskem	A.-ž.	28. 8.	100	v ajdi 6:00	—	dvakrat	svetel	bolj slaba
Cerknica	A.-ž.	9. 8.	215	15:10	29:85	dvakrat	temnorjav	srednja
Sv. Gregor pri Ortneku	A.-ž.	14. 6.	260	29:60	30:24	enkrat	bolj temen	srednja
Novo mesto	A.-ž.	18. 5.	185	spomladi 8:90	—	ob ajdovi paši	temen	srednja
Ptuj	A.-ž.	23. 8.	540	v ajdi 22:10	32:45	enkrat	temen	srednja
Hrastnik	Ger- stung	1. 6.	150	6:96	10:19	dvakrat	svetlo- in temnorjav	slaba
Spod. Ložica pri Žalcu	A.-ž.	30. 5.	140	4:50	9:45	julija	rumen	slaba
Vržej pri Ljutomeru	A.-ž.	23. 8.	265	23:20	16:85	sep- tembra	temen	srednje dobra
Guštanj	A.-ž.	15. 6.	405	32:85	30:70	po spo- mladanski paši	temen	srednje dobra

poročilu za l. 1926./27.

Prevoz v pašo				Čebelarstvo je ovirala	V kraju in okolici so v rabi panji	Poročevalec
kam	v kakšno	za čas	Bera je bila			
M. D. v Polju	ajdo	14. 8. - 8. 9.	srednja	prevelika množina čebel	večinoma A.-ž.	Jos. Verbič, prof. v p.
Logatec, Barje, razne kraje	cvetlice, otavo, ajdo	maja, julija, avgusta,	srednja	neugodno vreme	večinoma A.-ž	Janko Babnik, drž. uradnik
Logatec, Čeplje	hojo, pravi kostanj	24. 5. - 27. 6. 27. 6. - 27. 7.	zelo slaba pičla	slaba paša	A.-ž. in kranjiči	Ivan Šmajdek, šol. upravitelj
Golo brdo, Logatec, Čeplje, Vodice	reso, gozd, kostanj, ajdo	marca, maja, junija, avgusta	zadnja prav dobra	—	A.-ž., kranjiči, nem. normalna mera, Drory	Ivan Snoj, železn. uslužbenec
Ptuj	ajdo	avgusta	prav dobra	slabo vreme	kakor zgoraj, Lağondrova mera	Matej Vidmar, posestnik
—	—	—	—	slabo vreme	kakor prejšnji	Ivan Žontar, posestnik
Trebnje	ajdo	17. 8. - 9. 9.	zelo dobra	sredi maja hladno vreme	A.-ž., dunajčani, kranjiči	Ivan Šetinc, upravitelj
—	—	—	—	slana v maju	Virjentovi in A.-ž.	Franc Golmajer, župnik
—	—	—	—	—	kranjiči	Janez Golmajer, obrtnik
—	—	—	—	viharji	A.-ž.	Fran Bečaj, podobar
—	—	—	—	veliki vetrovi	kranjiči in A.-ž.	Jož. Adamič, kmetovalec
Mirno peč	ajdo	16. 8. - 16. 9.	srednja	slana v maju, suša	A.-ž., kranjiči, Goederer	Jos. Vales, žel. uradnik
—	—	—	—	nestanovitno vreme	koši, dunajski, Gerstung, Kuntsch	Anton Polič, žel. uradnik
—	—	—	—	slabo vreme	različni	Peter Fleimiš, uradnik
—	—	—	—	preveč hmelja	A.-ž.	Andrej Pikl, čebel. mojster
—	—	—	—	preveč polja	Neisser	Janez Perovšek, sal. duhovnik
—	—	—	—	slana v maju	kranjiči in A.-ž.	Peter Močnik, šol. nadzornik

občutno znižala. V Dobu je padla celo na — 17° C. Drugod ni bilo veliko milejše. Skrbni čebelarji so mirno in previdno izdelali svoje varovanke z že pripravljenimi slamnicami.

Mraz ni dolgo držal. Vso zadnjo tretjino meseca se je gibal toplomer podnevi in ponoči nad ničlo. Četudi ni bilo solnca, se je vendar stalil ves sneg. Čebel pa kljub temu od 6. novembra ni bilo na spregled. Le starke so osamljeno zapuščale panje in odmirale v prosti naravi.

Poraba medu v novembru je bila majhna. Četudi smo upoštevali postajo Guštanj, ki očitno ni izkazala verjetnih podatkov, znašala je povprečno samo 64·8 dkḡ.

V d e c e m b r u se je pusto, brezsolčno vreme vztrajno nadaljevalo. Najmanj nejasnih dni je imel Guštanj, pa še tukaj jih je bilo 21. Povsod drugod je bilo meglenih in oblačnih dni več. Zjasnilo se je za kratko dobo le v najhujšem mrazu, to je v začetku druge tretjine decembra.

Bilo je splošno mrzlejšje kakor v novembru. Povprečna toplota zraka je sko-

raj povsod ostala pod ničlo. Naravno je, da pod takimi pogoji čebele ves mesec niso zapustile panjev. Olajšale so svojo za-
logo povprečno za 55·8 dkḡ.

Poprava.

V članku »Opazovalne postaje« v prvi številki letošnjega »Slov. Čebelarja« je ostalo več tiskovnih napak. Popravljamo najnerodnejše.

Takoj pod nadpisom mora stati: Letno poročilo za 1926/27 — namesto: Poročilo o opazovalnih postajah.

V 1. koloni, v 21. vrsti naj se naredi za besedo čebelarstvo pika. Naslednja beseda pa naj se piše z veliko začetnico.

Baš tam, a v 30. vrsti naj se vstavi za besedo sklep: — ako čitam prvega teh podatkov v novembru, drugega pa v maju.

V 2. koloni v 14. vrsti se izpusti beseda: — za.

Na 12. strani v 1. koloni se glasi 7. vrsta: da bi se različni med mešal — ne pa: da bi različni med ne mešali.

V isti koloni v 14. vrsti pa čitaj: zamenjavali — in ne: zamenjali.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica bo imela prihodnjo sejo dne 7. februarja ob 8 zvečer pri »Nacetu«.

Ljubljanske podružnice redni občni zbor je bil dne 19. decembra 1927. l. Navzočnih je bilo 15 članov. Predsednik prof. Verbič jih je pozdravil, obžalujoč, da je tako malo udeležnikov. Poročal je o delu, ki čaka novi odbor v prihodnjem poslovnem letu.

Tajnikovo poročilo. Ker se je dosedanji tajnik zaradi bolehnosti in prezaposlenosti odpovedal odborniškem mestu, je podal poročilo gospod predsednik. Odstopivšemu tajniku je zbor izrekel zahvalo za marljivo in vzorno poslovanje. V letu 1927. je imela podružnica 57 članov. Odborovih sej je bilo 12. Odbor je deloval posebno na to, da se ohranijo in izboljšajo razmere na pasiščih. Voz za prevažanje čebel je dal temeljito popraviti, še enega pa ni nabavil, ker bi bili stroški znesli preveč. Nabavil pa je s podporo, ki jo je izposloval prav v ta namen, fotografije čebeljakov svojih članov. Z njimi se je podružnica udeležila vseslovske čebelarske razstave v Pragi in je bila zato odlikovana s srebrno kolajno.

Blagajnikovo poročilo. Prejemkov je imela podružnica 4144 Din 16 p, izdatkov 3389 Din 90 p. Končni preostanek l. 1927. znaša 754 Din 26 p. Blagajnikovo poročilo je zbor odobril, blagajniku pa izrekel zahvalo za skrbno vodstvo računov.

Poročilo o podružničnem čebelnjaku in točilu. Gospodar čebelnjaka, g. predsednik prof. Verbič, je poročal o stanju podružničnega čebelnjaka pod Krimom. Glede stojnine je bilo sklenjeno, da ostane pristojbina 3 Din od panja neizpremenjena. Nadalje je bilo sklenjeno, da smejo točilo uporabljati člani le v čebelnjaku pod Krimom. Pristojbina za uporabo znaša 1 Din od panja, najmanj pa 10 Din za enkratno uporabo.

Poročilo o podružničnem vozu za prevažanje čebel in o knjižnici. Gospodar voza, g. ravnatelj Arko, je poročal o obratovanju z diro. Dohodki so minimalni, stroški pa veliki. Sklenjeno je bilo, da bo pristojbina za uporabo dire znašala poslej 20 Din in da nabavi podružnica dva rezervna odbijača, ki bosta z žico pritrjena na predalu. Ako izposodilec izgubi odbijač, je dolžan takoj poravnati odškodnino zanj.

Knjižnica ima dosedaj 14 vezanih čebelarških knjig. Letos se bo pomnožila s tremi knjigami, to so: »Slov. Čebelar« za l. 1927., »Bienenwatter« in »Schweiz. Bienenzeitung«.

Volitev podružničnega odbora. Soglasno je bil izvoljen za predsednika dosedanji marljivi predsednik g. prof. Josip Verbič iz Ljubljane, stanujoč v Streliški ul. 32, za odbornike pa gg.: Arko Adolf, ravnatelj jetnišnice v Ljubljani; Babnik Jakob, poštni podur. in posestnik v Zgornji Šiški; Bukovec Avgust, obl. tajnik v p. v Ljubljani; Elsner Ivan, pis. ravnatelj v p. v Vodmatu;

Flere Emil, bančni uradnik v Ljubljani; Kumelj Metod, strok, učitelj v Ljubljani; Lunder Fran, davčni nadupr. v Ljubljani; Stojkovič Josip, učitelj v Mostah pri Ljubljani; Trink Alojzij, mizarski mojster v Ljubljani; Verbič Ivo, referent pri agr. direkciji v Ljubljani.

Za delegate za občni zbor osrednjega društva so bili izvoljeni Elsner Ivan, Lunder Fran, Trink Alojzij in Čabnik Jakob.

Gospodar dire ostane še nadalje g. ravnatelj Arko, gospodar čebelnjaka pa g. predsednik prof. Verbič.

Slučajnosti. Gosp. predsednik je poročal o važnosti nabave podružničnega avtomobila za prevažanje čebel na pašo in pasišča. Po daljši debati je bilo soglasno sklenjeno: načelno so vsi člani za nabavo avtomobila. Odbor naj sestavi proračun, priredi veselico, naprosi podpore in ustvari nekak zaklad za nabavo avtomobila ter izgotovi pravilnik za izdajanje posojil iz tega fonda. Za začetek naj se sklene pogodba s kakim podjetjem za avtomobile zaradi prevažanja čebel. Če bi bili stroški za nabavo lastnega avtomobila preveliki ali dohodki za omenjeni zaklad premajhni, se bo pa nabavil še en voz za prevažanje čebel.

Odboru se je še naročilo, da razpravlja o možnosti zavarovanja čebel proti požaru in tatvini.

Zbere naj vse informacije in skuša izvesti tako zavarovanje, ki bi bilo velikega pomena za vse čebelarje.

J. Stojkovič, tajnik.

Celjska podružnica priredi v nedeljo dne 12. februarja 1928. l. ob pol devetih zjutraj v okoliški osnovni šoli zanimivo predavanje o čebelarstvu. Na predavanje že sedaj vabimo čebelarje in vse, ki se za čebelarstvo zanimajo. — Odbor.

Podružnica v Dobropoljah je imela redni občni zbor dne 26. decembra 1927. l. v zadrugi v Dobropoljah. V odbor so bili izvoljeni: Ivan Erčul iz Podgore za predsednika, Jožef Miklič za tajnika, Janez Hočevar, Janez Strnad in Anton Strumbel pa za odbornike. Za delegata za društveni občni zbor je bil izvoljen Jožef Miklič, Janez Hočevar pa za namestnika. — Miklič, tajnik.

Škofjeloska podružnica je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Izvoljen je bil tale odbor: Ivan Žantar za predsednika, Andrej Hafnar za podpredsednika, M. Vidmar za tajnika in blagajnika, Franc Bernik in Franc Kržišnik pa za odbornika. Za delegata za občni zbor je bil izbran Ivan Žantar, za njegovega namestnika pa č. g. Valentin Nač. Sklepi obnega zбора: Podružnica kupi točilo in priredi tečaj ali predavanje pri čebelnjaku g. Ivana Žantarja v Virmašah (konec aprila ali v začetku maja meseca). — Tajnik.

Drobiž.

Av gust Bukovec.

Ali ima med mravljinčno kislino v sebi? Čebelarji so bili doslej živo prepričani, da švrkne čebelica, preden zadela medeno celico, v med kapljico mravljinčne kisline, ki ji priteče iz — žela. Učenjaki so pa ugotovili, da čebelin strup ni mravljinčna kislina, marveč neke vrste alkaloid. Sedaj je tudi dognano, da v medu ni mravljinčne kisline, oziroma jo je komaj mogoče zaslediti. Pač pa ima med v sebi neznatne množine jabolčne, mlečne, vinske, oksalne in citronaste kisline. Le to je resnica, vse drugo pa prazne govorice.

Prevarane nade in novi upi. Po prevratu smo si mnogo obetali od nove države. Upali smo, da s čebelarstvom ne bo ravnala tako po mačehovsko kakor bivša Avstro-Ogrska. Živo smo bili prepričani, da se bo okrenilo na bolje in da bo narodna vlada razumela naše težnje in nam priskočila na pomoč, da polagoma uresničimo naše ideale: izboljšanje narodnega čebelarstva. Niti najmanj nismo dvomili, da dobimo z dobrim čebelarskim zakonom smernice za boljšo čebelarsko bodočnost in da bomo z izdatno državno pomočjo vse drugače napredovali, nego smo pred vojno. Sanjali smo o čebelarskih učiteljih, čebelarski šoli, čebelarskih zadrugah in Bog ve o čem še. Vse naše sanje so splavale po vodi. Modri državniki so se na vso moč trudili, da čimprej ubijejo še tisto trohico dobre volje za napredek, ki je ostala narodu po svetovni vojni.

Razne strankarske vlade so z občudovanja vrednim naporom stremile za tem, da odnesejo rekord v zanemarjanju dolžnosti do naroda. Proračuni kmetijskega ministrstva so bili visoka pesem nezmožnosti državnega kmetijskega aparata. Za kmetijstvo, torej tudi za čebelarstvo ni bilo nikdar denarja, dasi se je ves davčni aparat, zlasti slovenski do krvi trudil, da iztisne iz naroda vse, kar ima.

Sedaj je kmetijsko ministrstvo tako rekoč v likvidaciji. Skrb za pospeševanje kmetijstva prehaja na oblastne odbore. V Sloveniji se nadajamo, da se bodo oblastni poslanci zavzeli za čebelarstvo. Saj so med njimi tudi čebelarji. Prepričani smo, da naše opravičene želje odslej ne bodo neuslišane. Napake, ki jih je storilo kmetijsko ministrstvo, se ne smejo ponavljati. Pričakujemo pomoči, ki jo bo tem lažje nuditi, ker so naše želje skromne. Oblastni čebelarski zakon, ki naj velja za obe oblasti, mora čimprej priti pred oblastno skupščino. Sedaj je nastopil čas, da se čebelarji sami pobrigamo za bodočnost slovenskega čebelarstva. Pozdravimo oblastne odbore! Obrazložimo jim naše želje in dajmo jim smernice za pospeševanje čebelarstva. Pri tem pa ne pozabimo težavnega finančnega stanja oblasti in ne zahtevajmo že sedaj stvari, ki jih danes ni še mogoče izvesti. Pogumno naprej!

Iz mojih čebelarskih spominov. Čebelarji nekega slovenskega okraja so si domislili, da

bi se nadležnih tujih čebelarjev, ki dovažajo čebele v ajdovo pašo, iznebili najlažje s pomočjo — gnilobe. Za svoj načrt so naglo pridobili okrajno glavarstvo, ki so mu natvezli, da se je gniloba v okraju vsepovsod tako razpasla, da jo je treba »zamehuriti«. Okrajni veterinarski referent, ki menda še nikdar ni slišal o tej bolezni, je razposlal občinam stroga navodila za pobijanje bolezni. Vsak dovoz čebel v ajdovo pašo je bil zabranjen. Globe velikanske... Župani vsi preplašeni... Pred farnimi cerkvami pogovori o gnilobi... Fermani na vseh železniških postajah v Sloveniji, da je dovoz čebel prepovedan... Domači čebelarji so si meli roke in sanjali o velikanskih donosih v bodoči ajdovi paši. Pa je nastal drugačen konec, nego so si mislili. Domačim čebelarjem je bilo treba čebele prepeljati na kostanj. Po cesti so se ponoči pomikali trije težko natovorjeni čebelarski vozovi. Ze so blizu cilja. Kar se ustavi prvi voz, za njim drugi, tretji... Kaj je? »Prijetelji, kam pa kam s čebelami?« »Gospod orožnik, v pašo jih peljemo v Kostanjev dol.« »Kaj, tja... tja pa ni mogoče!« »Zakaj pa ne, saj jih že mnogo let vozimo?« »Gospodje, od našega glavarstva je prišel ukaz, da ne smemo dopustiti, da bi kdo iz vaših krajev pripeljal čebele v naš okoliš, ker je nevarnost, da se naše zdrave čebele okužijo. Obrnite in odpeljite čebele nazaj.« — Nič ni pomagalo. S kislimi obrazi so morali čebelarji domov, kajti postava velja za vse. Hoteli so preprečiti dovoz čebel v ajdo s pretezo gnilobe, niso pa mislili na to, da sami vozijo v kostanj... Vsaka klobasica ima dva konca!

Kaj storiti s plesnivim satjem? Če so sate lepo izdelani in ne prestari, jih je prav lahko ohraniti. Ker se plesen prime najbolj po roboh celic, porežemo robove s prav ostrim tankim nožem. Obrezek ne sme biti debelejši nego kvečjemu dva milimetra. Obrezane sate postavimo marca meseca na solnce. Vetrovni solnčni dnevi so za to zelo primerni. Posušene sate odrgnemo na lahko z mehko ščetko, da plesen odpade. Potem jih smemo brez pomisleka dati kakemu močnemu panju.

Strjen med v satju. Včasih se pripeti, da se listni med, zlasti spomladanski, v satju nenavadno naglo strdi. Gospod Strgar iz Bitenjam je pred leti poslal sat s takim medom, ki je bil tako trd kakor kamen, bi rekel. Tudi v Poljanski dolini in drugod se je to že zgodilo. Vsa medišča polna medu, točiti pa ni bilo mogoče. Tedaj je treba satje hočeš nočeš lepo spraviti, spomladi pa z njim pitati čebele. Sat s strjenim medom moramo prej močno na-

brizgati z mlačno vodo ali ga pa položimo vanjo za nekoliko minut. Take sate bodo čebele zelo rade jemale, med pa porabile, ne da bi zrna spuščale na tla. To je edina pomoč za rešitev takega satja. Kdo ve še kaj boljšega?

Kaj je panj? Hudomušnež bi odgovoril: panj je ogromna tvornica sladkorja, svečarna »na debelo«, čudesen kemijski laboratorij, velikansko društvo botanikov (rastlinoslovcev) in največje zavetišče za nebogljene otročiče.

Izvrstna pijača. Zmešaj pol litra vode, sok od polovice limone in 2—4 žlice toplega medu. Pijača se obnese zlasti pri influenci, mrzlici, bolečinah v vratu in v prsih. Staroslavni turški šerbet se napravi na podoben način. Mohamed je že vedel, kaj je dobro!

Nedoumna izguba matic. Ker se v »Slov. Čebelarju« stekajo vsi veseli in tudi neveseli čebelarski dogodki, prosim tudi jaz za prostorček, da objavim nenavaden dogodek iz življenja matic. — Pri mojih ne baš številnih panjih mi je bilo mogoče z rojenjem množiti družine in preskrbovati si mladih matic. To se je vedno vršilo maja meseca. Prva leta, t. j. 1924. in 1925. je šlo gladko. Vse matice so se oprabile in obstale. Roje sem vsajal že takrat tako kakor je opisal g. Jug v »Slov. Čebelarju« l. 1927. Tega se držim še sedaj. V medišče vsadim prvca, v plodišče drujca. Ko se prvéva matica opravi, odstranim matice iz medišča in odprem rešetko. Združitev je gotova in panj ima mlado matico.

Leta 1926. sta dva taka roja izgubila matice, potem ko sta bili oplojeni in sta že zalegali dva oziroma tri mesece. Leta 1927. so pa izginile vse nove matice rojev in izrojencev — pet po številu — potem ko so se sprašile in so že dalj časa pravilno zalegale. To pa le matice naravnih rojev in izrojencev, druge pa so ostale pri življenju: ena, ki sem jo dal z rojem vred nazaj v stari panj, in dve, ki sta se izlegli in sprašili v narejenih rojih. — Strokovnjak, ki sem mu o tem tožil, mi je rekel, da je temu kriva nepravilna oprashitev matic. Mogoče velja to o enem izrojencu, ker ni mogel nikamor, dasi je bil še dosti močan, pa je le nazadnje — šele septembra meseca — postal trotovec. Drugi izrojenc je prelegel, toda matica je bila le čebelne velikosti in zato sem jo odstranil. En roj je prelegel avgusta meseca, drugi roj in en izrojenc pa sta postala brezmatična šele oktobra meseca.

Približno enak dogodek je popisal g. I. Mayer na str. 187 »Slov. Čebelarja« l. 1927. Njegova matica je bila trotovka, dasi je zalegala lepo v kolobarju. Jaz pa nisem zapazil med svojimi nobene matice trotovke.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo. (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	160	—
Euskol (zavitek)	8	—
Kadilniki (boljši)	90	—
Kadilniki	85	—
Čebelarska kapa s tkanino	45	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	30	—
Pajčolani	34	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	46	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	70	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	30	—
Čebelarske rokavice	80	—
Samokadilnik »Vulkan«	125	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	18	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice	14	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine, emajliran	130	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 4 kg	12	—
Pločevinaste posode za med, za 55 kg	200	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu	20	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	1000	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike	1100	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano	1120	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano	1220	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	3580	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	28	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdellavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	44	—
Satnice, izvršene s potapljanjem	65	—
Satnice, izdelane na dva valjarja	70	—
Svetiljske za zalivanje satnic	53	—
Šilo za vrtnje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Žica v klobčiču, dkg	—	40
6. Panj in njega deli,		
A. Ž.-panj na 10 satnikov	280	—
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	325	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	350	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1:25	7	50
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1:50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1:50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	5	—
i) kljukica za vratca	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	15	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando	6	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	36	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojšča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	—
Matična rešetka, močna (domačega fabrikata), za 1 panj	12	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	150	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	18	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja,		
Klešče za A. Ž.-panje	34	—
Klešče za gorko stavbo	26	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno,		
Begalnica	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebsčine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.